

подальшої можливої наукової діяльності в аспірантурі. Заняття стає цікавим, динамічним, емоційно насиченим, що сприяє ефективності навчання.

Отже, вважаємо, є сенс запровадити у програму вищого навчального закладу таку дисципліну, як лінгвокультурологія: або як спецкурс для студентів гуманітарних спеціальностей, або як один із розділів при вивченні мовознавчої дисципліни, або ж як одну з тем при вивченні суміжних із нею дисциплін для студентів інших спеціальностей, оскільки це забезпечує інтегрований підхід до викладання предметів у вузі та якісно новий рівень знань студентів.

І.В.Бакова, канд.екон.наук, доцент,
О.І.Пронин, канд.екон.наук, доцент,
alex@oseu.org.ua

Одеський державний економічний університет (м.Одеса)

МОДЕРНІЗАЦІЯ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ВНЗ

Вирішення проблем модернізації вітчизняної вищої освіти відповідно до вимог Болонської угоди і підвищення якості підготовки фахівців є основною метою всіх новацій в цій галузі. Впровадження низки заходів – два ступені підготовки фахівців (бакалавр – магістр), єдина система кредитних одиниць, кредитно модульна система та інші ставить за мету забезпечити випускникам українських ВУЗів однакові можливості й права нарівні з випускниками іноземних навчальних закладів на базі єдиних вимог, критеріїв і стандартів..

Особливість освіти ХХІ ст. полягає в її радикальному та динамічному оновленні. Змістовне наповнення сучасної вищої освіти породило цілу низку проблем, від вирішення яких залежатиме майбутній образ освіти. Намагання відповідати рівню розвитку наукового знання та наголос на інформаційній насиченості при збереженні традиційних освітніх технологій відгукнулося проблемою дисциплінарного перевантаження змісту освіти. Нові інформаційні технології (НІТ) в освіті – як інструмент створення якісного базису підготовки фахівців: учбових планів, що динамічно змінюються, організаційних та методичних матеріалів щодо організації самостійної роботи студентів (СРС) та комплексний підхід до обрання сучасних засобів та методів навчання, в тому числі й дистанційного. Одним із заходів щодо модернізації процесу навчання у ВНЗ, на наш погляд, можна вважати більш виважений підхід до складання (оновлення) навчальних планів, що розробляють для студентів певних спеціальностей, залучення до цього процесу не

тільки фахівців випускаючих кафедр, але й викладачів, що забезпечують базову підготовку студентів. Це дає змогу адаптувати плани до Європейських стандартів, задовільнити вимоги укрупнення навчальних курсів та модулів, узгодити зміст їх розділів та оптимізувати послідовність вивчення. В ОДЕУ кафедрами економічної кібернетики та обчислювальної техніки і інформаційних систем в економіці була зроблена робота щодо оптимізації блоків дисциплін, які пов'язані із комп'ютерною та математичною підготовкою економістів різних напрямків спеціалізації. При цьому робота проводилася за схемою „Зверху – донизу”, виходячи з вимоги „Що повинен знати”, „Що повинен вміти”, „Які повинні бути компетенції” повинен мати фахівець певного профілю, якими математичними методами та якими програмними засобами та яким інструментарієм він повинен володіти після вивчення того чи іншого модулю. Практика останніх років показала, що в учбових планах по багатьох дисциплінах кількість лекцій зменшується, проте зростає час, що відводиться для СРС. Завдання викладача – не тільки планувати, контролювати й оцінювати її ефективність, але й забезпечити методичне забезпечення: чіткі та якісні індивідуальні завдання та застосування сучасних технологій спілкування із студентами. Таким чином, модернізація технології навчання у ВНЗ повинне оптимізувати усі складові системи - організаційні, інформаційні та методичні. Якість підготовки фахівців у ВНЗ значною мірою визначається як змістом навчання, так і сучасними НІТ, що постійно й динамічно змінюються.

Т.Й. Буда, викладач

Тернопільський національний економічний університет, м. Тернопіль

РЕФОРМУВАННЯ СИСТЕМИ ВИЩОЇ ОСВІТИ – ОСНОВА УСПІШНОГО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ МОЛОДІ

Важливою функцією освіти молоді України є підготовка її до мінливих умов розвитку ринкової економіки, більш відкритого демократичного суспільства, значних коливань кон'юктури ринку праці, високого рівня безробіття. Для того щоб повною мірою відповідати новим вимогам, система освіти має перебороти ряд об'єктивних труднощів і суперечностей – недостатність фінансування, необхідність істотних змін в інституціональних структурах, спеціалізації, запровадження нових освітніх технологій тощо.